

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 21.4.2009
KOM(2009) 189 wersja ostateczna

2009/0057 (CNS)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustanawiające plan długoterminowy dotyczący zachodniego stada ostroboka pospolitego
oraz połowów eksploatujących to stado**

{SEC(2009) 524}

{SEC(2009) 525}

UZASADNIENIE

KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Celem niniejszego wniosku jest ustanowienie takiego długoterminowego planu zarządzania dotyczącego zachodniego stada ostroboka pospolitego (*trachurus trachurus*) oraz połowów eksploatujących to stado, który obejmowałby wszystkie etapy przewidziane w planach odbudowy zasobów, bądź też planach zarządzania, o których mowa w art. 5 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa¹. Plan ten ma na celu zagwarantowanie eksploatacji przedmiotowego stada nastawionej na uzyskanie maksymalnego zrównoważonego połowu w oparciu o dostępne opinie naukowe oraz zapewnienie stabilności w sektorze rybołówstwa. Wspomniane cele pozostają w zgodzie z ust. 30 planu działań, przyjętego w 2002 r. na mocy drugiej rezolucji przyjętej podczas światowego szczytu w Johannesburgu zorganizowanego przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw Zrównoważonego Rozwoju² oraz z celami wspólnej polityki rybołówstwa wytyczonymi w art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa.

Jest to już drugi plan dotyczący gatunków pelagicznych poławianych na wodach Wspólnoty, obok wieloletniego planu dotyczącego zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. Obowiązują natomiast dwustronne lub wielostronne uzgodnienia w zakresie zarządzania dotyczące szeroko rozpowszechnionych stad gatunków pelagicznych, eksploatowanych wspólnie z państwami nadbrzeżnymi położonymi nad północnym oceanem atlantyckim, a mianowicie w odniesieniu do makreli w Atlantyku Północno-Wschodnim, błękitka, śledzia atlantycko-skandynawskiego i śledzia w Morzu Północnym.

Zachodnie stado ostroboka pospolitego to zdecydowanie najważniejsze spośród trzech stad tego gatunku występującego na wodach szelfu kontynentalnego Wspólnoty. Aktualnie obowiązujący system zarządzania nie służy najlepiej ostrobokom. Doraźnemu uwzględnianiu opinii naukowych stoi na przeszkodzie fakt, iż obszary występowania stad, których dotyczą opinie, nie pokrywają się z obszarami ustalanych całkowitych dopuszczalnych połowów. Przewiduje się rozwiązanie problemu rozbieżności obszarów wraz z wdrożeniem długoterminowego planu zarządzania. Opinie naukowe dotyczące tego stada polegają na ocenie o stosunkowo słabej jakości. Przeprowadzany co trzy lata od 1977 r. międzynarodowy pomiar ikry jest najistotniejszym źródłem informacji niezależnym od sektora rybołówstwa. Pochodzące z pomiaru dane wraz z informacjami uzupełniającymi jak dotąd nie pozwalały badaczom rybołówstwa na dokonanie pełnej oceny stada.

Nie jest wcale rzeczą niezwykłą, że opinii naukowych w odniesieniu do konkretnego stada nie sposób oprzeć na całkowitej ocenie stada. Powody niepełnego charakteru opinii naukowych są rozmaite, należy do nich między innymi niska jakość danych pochodzących z łowisk, będących na wyczerpaniu. Dotychczas Komisja wprowadziła jedynie plany zarządzania w odniesieniu do stad, których stan jest stosunkowo dobrze rozpoznany,

¹ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

² Zob. dokument ONZ: A/CONF.199/20**.

uzupełnione o przepisy na wypadek chwilowego niedostatku danych. Stan wiedzy o stadzie ostroboka uległ z czasem pewnej poprawie, aczkolwiek pozostaje on nadal bardzo niepełny. W odpowiedzi na żywe zainteresowanie długoterminowym zarządzaniem na podstawach naukowych ze strony sektora połowów pelagicznych oraz na zachętę w postaci opinii naukowych potwierdzających sposoby zarządzania w oparciu o biologiczne wskaźniki stanu zdrowia stada, niniejsze rozporządzenie traktuje wyniki pomiarów ikry – będące biologicznym wskaźnikiem wskazującym na tendencje wzrostu lub zmniejszania stada – jako centralny element zasad kontroli odłowu, przy czym przewidywalne ryzyko zostało zbadane za pomocą przeprowadzonego metodami naukowymi modelowania. Zważywszy na wprowadzoną w ramach planu klauzulę przeglądu, zasady kontroli odłowu mogą ulegać dostosowaniu przy użyciu uściślonych ocen naukowych, gdy tylko będą one dostępne.

Kontekst ogólny

Państwa członkowskie są od 2002 r. sygnatariuszami planu działań ogłoszonego na Światowym Szczycie Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju, który odbył się w Johannesburgu. Wymieniony plan działań zawiera zobowiązanie do eksploatacji zasobów rybnych zgodnie z maksymalnymi zrównoważonymi połowami (ang. *maximum sustainable yield*, MSY) do 2015 r.

W trakcie reformy wspólnej polityki rybołówstwa w 2002 r. Komisja i Rada uzgodniły wprowadzenie w życie planów wieloletnich i planów odbudowy zasobów dotyczących zasobów rybnych będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Sporządzono plany dotyczące większości stad dorsza w wodach Wspólnoty, dwóch stad morszczuka, dwóch stad homarca, dwóch stad soli oraz zasobów gładzicy i soli w morzu północnym, a także stada śledzia występującego na obszarze wód na zachód od Szkocji.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. W sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa określa ogólne ramy zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1542/2007 ustanawia procedury wyładunku,ważenia i inspekcji wyładunków śledzia, makreli oraz ostroboka. Konieczne będzie rozszerzenie zakresu stosowania tego rozporządzenia w celu objęcia nim wszystkich obszarów łowisk zachodniego stada ostroboka.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 w sprawie środków technicznych zawiera przepisy szczegółowe w odniesieniu do wyładunku niewymiarowego ostroboka i ograniczające używanie automatycznych urządzeń sortujących na pokładzie statku rybackiego dokonującego połowów ryb tego gatunku.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami unii

Cel wniosku, którym jest zrównoważony rozwój, jest spójny z polityką Wspólnoty w zakresie ochrony środowiska, w szczególności z elementami tej polityki dotyczącymi ochrony naturalnych siedlisk i zachowania zasobów naturalnych.

KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Konsultacje z zainteresowanymi stronami polegały na zasięgnięciu opinii regionalnego Komitetu Doradczego ds. Zasobów Pelagicznych. Komitet został powołany do celów konsultacji ze zainteresowanymi stronami wspólnej polityki rybołówstwa w odniesieniu do zasobów ryb należących do gatunków pelagicznych. Członkowie komitetu pochodzą z sektorów: połowowego (właściciele statków, drobni i zatrudnieni rybacy oraz zrzeszenia producenckie), przetwórczego i handlowego, ekologicznych organizacji pozarządowych, hodowców akwakultury oraz społeczności wędkarskiej. Zważywszy na fakt, iż plan zarządzania w odniesieniu do zachodniego stada ostroboka był inicjatywą samego komitetu doradczego ds. Zasobów pelagicznych, dyskusja w tej sprawie toczyła się w latach 2007-2008 na podstawie formalnie przedłożonego przez komitet wniosku na posiedzeniu drugiej grupy roboczej komitetu (ws. błękitka, szprota oraz ostroboka) z udziałem komitetu wykonawczego.

Komisja zakomunikowała ponadto państwom członkowskim swój zamiar sformalizowania wniosku Komitetu Doradczego ds. Zasobów Pelagicznych w toku ostatnich rozmów na temat przesunięć obszarów objętych tac w odniesieniu do ostroboka pospolitego, co stanowi warunek wstępny zasad kontroli odłowu na podstawie opracowania całkowitych dopuszczalnych połowów konkretnego gatunku oraz pomiarów ikry konkretnego gatunku. Począwszy od maja 2008 r. w debacie brały udział państwa członkowskie oraz Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej, których dotyczy wnioski

W odniesieniu do długoterminowego zarządzania zasobami rybołówstwa leżącymi w polu zainteresowań Wspólnoty Europejskiej zasięgano specjalistycznej opinii Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES). Jest to organizacja zajmująca się zestawianiem specjalistycznej wiedzy pochodzącej od badaczy rybołówstwa, zatrudnionych przeważnie w krajowych laboratoriach państw członkowskich, wyspecjalizowanych w badaniach nad rybołówstwem. Dostarcza ona systematycznych i znormalizowanych opinii naukowych na potrzeby Wspólnoty Europejskiej i zainteresowanych państw członkowskich. Opinie wydane przez ICES zostały przedłożone do zaopiniowania Komitetowi Naukowo-Technicznemu i Ekonomicznemu ds. Rybołówstwa (STECF).

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych opinii

Biomasa tarłowa stada zachodniego ostroboka została zdominowana przez wyjątkowy poziom klasy jednorocznej zanotowany w 1982 r. (około osiemnastokrotnie przewyższający średnią wartość długoterminową). Ta klasa jednoroczna była następnie stopniowo poławiana, podczas gdy poziom liczebności uzupełnienia stada był wciąż niski, co doprowadziło do równomiernego zmniejszania biomasy tarłowej stada od czasu osiągnięcia przez nią szczytowej wielkości w 1988 r., a następnie – od roku 2001 – wykazywała ona ponownie tendencję utrzymywania co najmniej stałej wielkości.

Wydaje się, że śmiertelność połowowa tego stada jest niska, a liczebność jego uzupełnienia w 2001 r. oceniono jako szczególnie wysoką, zapewniającą dotychczas solidny poziom zdolności reprodukcyjnej, która utrzyma się jeszcze przez pewien czas. Długotrwały spadek liczebności i przesunięcie znacznej części natężenia połowów na osobniki niedojrzałe w połączeniu z „nieprzewidywalnymi” rozmiarami tarła i niewystarczającą skalą prób losowych działalności połowowej utrudniają dostarczenie pewnych opinii w odniesieniu do zrównoważonego gospodarowania zasobami ryb w oparciu o czasowe serie połowów i szacunki ilości wytwarzanej ikry. W odpowiedzi na skierowany do Międzynarodowej Rady Badań Morza przez UE z Norwegią wspólny postulat dotyczący „doradztwa na temat odpowiednich systemów zarządzania z uwzględnieniem strategii i celów zarządzania oraz zagadnień dotyczących ekosystemu” w odniesieniu do stada, już w roku 2005 przeprowadzono ocenę szeregu koncepcji oceny stada i gospodarowania nim w oparciu o wyniki symulacji naukowej³.

Już w 2006 r. ICES po raz pierwszy uznał zasady kontroli odłowu oparte na tendencjach w wynikach pomiaru ikry za obiecujące⁴. W latach 2006-2007 grupa badawcza ds. strategii zarządzania podjęła naukowe symulacje zlecone przez UE wraz z Norwegią⁵. W oparciu o wyniki tych prac i przy wsparciu odrębnej grupy naukowców, w lipcu 2007 r. Regionalny Komitet Doradczy ds. Zasobów Pelagicznych przedłożył Komisji zarys planu zarządzania⁶. Komisja zwróciła się o zaopiniowanie tego planu do Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES). W 2007 r. ICES doszła do wniosku, że plan jest zgodny z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami w perspektywie krótkoterminowej, ale już nie na dalszych etapach czterdziestoletniego okresu symulacji. Najnowsza opinia ICES została oparta na zaproponowanym planie⁷. Następnie wnioski ICES zaakceptował Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa⁸.

Nakładem Wspólnoty Europejskiej ufundowano również projekt badań naukowych nad ścisłym zidentyfikowaniem stada ostroboka⁹. Niniejszy wniosek opiera się na otrzymanych opiniach.

³ Zob. sprawozdanie doraźnej grupy ds. doradztwa długoterminowego. (2005b) 126. Posiedzenie w dniach 12-13 kwietnia 2005 r. w siedzibie Międzynarodowej Rady Badań Morza; Dokument ICES CM 2005/ACFM: pkt 25.

⁴ Zob. ICES, 2006. Sprawozdanie ICES z udziałem Komitetów Doradczych Rady do spraw Gospodarki Rybnej, Środowiska Morskiego oraz Ekosystemów z 2006 r. Zob. Opinie ICES (*ICES Advice*) t. 9, s. 7.

⁵ Sprawozdanie ICES SGMAS z 2007 r. Sprawozdanie grupy badawczej ds. strategii zarządzania (*Report of the Study Group on Management Strategies, SGMAS*), s. 28. Dokument ICES CM 2007/ACFM:04.

⁶ W oparciu o pracę na temat wstępnego zarysu planu zarządzania dotyczącego zachodniego stada ostroboka: „*Towards a management plan for western horse mackerel*”, będącą dziełem złożonego *ad hoc* zespołu badaczy we współpracy z RKD ds. Zasobów pelagicznych, Regionalny Komitet Doradczy ds. Zasobów Pelagicznych *et al.*, 2007 r.

⁷ Zob. ICES, 2007 r. Sprawozdanie ICES z udziałem Komitetów Doradczych Rady do spraw Gospodarki Rybnej, Środowiska Morskiego oraz Ekosystemów z 2007 r. Zb. Opinii ICES (*ICES Advice, Book*) t. 9, s. 13 i s. 55.

⁸ Sprawozdanie Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa. Przegląd opinii naukowych dotyczących roku 2007. Skonsolidowane opinie na temat zasobów ryb na obszarach ICES, leżących w polu zainteresowań Wspólnoty Europejskiej (*Consolidated advice on stocks of interest to the European Community in the ICES areas*), przyjęto podczas obrad 26 sesji plenarnej STECF w listopadzie 2007 r., <http://www.ices.dk/products/icesadvice.asp>

⁹ Projekt HOMSIR, Interdyscyplinarna metoda stosowania markerów genetycznych i cech biologicznych do analizy struktury stada ostroboka pospolitego (*trachurus trachurus*) (*A multidisciplinary approach using genetic markers and biological tags in horse mackerel (Trachurus trachurus) stock structure analysis*) QLK5-Ct1999-01438. Streszczenie zawarte w opracowaniu: Abaunza *et al.*, *Stock identity of*

Sposoby udostępnienia opinii ekspertów

Opinia ICES i STECF jest ogólnie dostępna na stronach internetowych tych instytucji (www.ices.dk i fishnet.jrc.it/web/stecf).

Ocena skutków

Ocena skutków opiera się przede wszystkim na trzech następujących źródłach informacji:

- konsultacje z regionalnym Komitetem Doradczym ds. Zasobów Pelagicznych w oparciu o naukowe symulacje zasad kontroli odłowu;
- analizy biologiczne prowadzone przez STECF oraz ICES;
- analiza ekonomiczna floty rybackiej prowadzącej przedmiotowe połowy w oparciu o dane zgromadzone w ramach corocznych sprawozdań gospodarczych Komisji podsumowujących wyniki sektora rybołówstwa dla wybranych flot rybackich w UE.

Ocena skutków będzie dostępna stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa i na specjalnej stronie Komisji, przeznaczonej do udostępniania takich ocen.

ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawa prawna

Podstawą prawną ustanowienia planów długoterminowych jest art. 37 traktatu ustanawiającego wspólnotę europejską.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Wprowadza mianowicie zasady określania rocznych uprawnień do połowów, co zapewnia sektorowi prywatnemu przewidywalność, a także ograniczenia odłowów odzwierciedlające stan biologiczny stada.

WPLYW NA BUDŻET

horse mackerel (Trachurus trachurus) in the Northeast Atlantic and Mediterranean Sea: Integrating the results from different stock identification approaches, wydany przez Fisheries Research 89 (2008) ss. 2, 196.

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

INFORMACJE DODATKOWE

Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Wniosek zawiera przepis ustanawiający regularną ocenę środków zarządzania co sześć lat od daty wejścia w życie rozporządzenia.

Jak wskazują opinie naukowe, plan ma charakter zapobiegawczy i dopuszcza jedynie bardzo nieznaczne ryzyko uszczuplenia stada w perspektywie krótkoterminowej. Zastrzeżenie ograniczające powyższe stwierdzenie do perspektywy krótkoterminowej wynika z faktu, iż zgodnie z zasadami kontroli odłowu minimalny odłów wynosi 54 % ostatnich limitów połowowych, nawet w przypadku ustawicznie niedostatecznego uzupełniania stada. W pierwszym etapie określenie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC), dotyczącej roku 2010 byłoby oparte na tendencji pozytywnej zaobserwowanej w trakcie pomiaru ikry przeprowadzonego w 2007 r. Drugi etap określania TAC podlegałby już dostosowaniu przy uwzględnieniu wstępnych wyników pomiaru ikry przeprowadzonego w 2010 r. Określony wówczas poziom TAC podlegałby następnie dwukrotnemu przedłużeniu. Po drugim dostosowaniu poziomu TAC (ustalanego na rok 2014) przeprowadzony zostałby przegląd, gwarantujący, że zasady kontroli odłowu mogłyby ulegać odpowiedniemu dostosowaniu w przypadku wszelkich silnych sygnałów wskazujących na uszczuplenie stada. Ponadto w przypadku jakichkolwiek naukowych opinii wskazujących, że zasady kontroli odłowu oparte na pomiarach ikry nie zapewniają już odpowiednio ostrożnej eksploatacji, Rada może w dowolnej chwili podjąć decyzję o zmianie punktu odniesienia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustanawiające plan długoterminowy dotyczący zachodniego stada ostroboka pospolitego oraz połowów eksploatujących to stado

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹⁰,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na plan działań przyjęty w 2002 r. na światowym szczycie ONZ w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu obowiązkiem Wspólnoty Europejskiej jest między innymi utrzymanie lub odtworzenie zasobów na poziomie zapewniającym maksymalne zrównoważone połowy, przy czym należy dążyć do pilnego osiągnięcia tych celów w przypadku zubożonych zasobów, jeśli to możliwe nie później niż do 2015 roku. Na mocy art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa¹², WPRyb zapewnia taką eksploatację żywych zasobów wodnych, która zapewnia zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (2) W ujęciu gospodarczym zachodnie stado ostroboka jest najważniejszym ze stad tego gatunku występującego w wodach Wspólnoty. Dane biologiczne dotyczące tego stada nie są wystarczające do wykonania pełnego oszacowania rozmiarów stada umożliwiającego określenie docelowej wartości śmiertelności połowowej w proporcji do maksymalnego zrównoważonego połowu oraz ustalanie całkowitych dopuszczalnych połowów w zależności od naukowych prognoz połowu. Jednakże w charakterze biologicznego wskaźnika wzrostu stada można wykorzystać wskaźnik liczebności ikry wyliczany od 1977 r. za pomocą międzynarodowych pomiarów przeprowadzanych co trzy lata.

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹² Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

- (3) Opinie dostarczane przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) wskazywałyby, że zasady kontroli odłowu oparte na tendencjach w liczebności ikry zaobserwowanej w ramach trzech ostatnich pomiarów pozwalałyby na zrównoważone gospodarowanie zasobami ryb.
- (4) Od roku 2003 począwszy, ostrożnie formułowane opinie naukowe niejednokrotnie wskazywały, że połowy z zachodniego stada ostroboka nie powinny przekraczać poziomu 150 000 ton rocznie, przy założeniu, że pozwoliłoby to na utrzymanie zrównoważonego charakteru eksploatacji, nawet bez nadzwyczajnie dużego uzupełnienia populacji stada w długim okresie. Zasady kontroli odłowu powinny się opierać w równej mierze na tych ostrożnie formułowanych opiniach i na utrzymywanym poziomie TAC skorygowanym o czynnik odzwierciedlający tendencje w liczebności wytwarzanej ikry.
- (5) Zważywszy, że wszelkie uszczuplenie stada ma znaczenie, zasady kontroli odłowu muszą uwzględniać odrzuty, w tym ryby uwolnione do morza przed wciągnięciem na pokład statku.
- (6) Obszary, w odniesieniu do których co roku określane są ograniczenia całkowitego połowu ostroboka, nie pokrywają się z granicami występowania ostroboka pospolitego. W kontekście ustalania uprawnień do połowów na rok 2009, Rada i Komisja podjęły się odpowiednich przesunięć obszarów objętych TAC, które pozwoliłyby na prawidłowe funkcjonowanie tego planu.
- (7) Stado występuje przede wszystkim w wodach wspólnotowych i norweskich. Norwegia jest zainteresowana eksploatacją zachodniego stada ostroboka. Stado to nie jest jak dotąd objęte zarządzaniem wspólnym.
- (8) Mając na celu zapewnienie zgodności ze środkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu należy przyjąć szczegółowe środki kontroli i nadzoru, poza środkami ustanowionymi rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa¹³ oraz ustanowionymi rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1542/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie procedur wyładunku i ważenia śledzia, makreli oraz ostroboka¹⁴. Środki te powinny w szczególności przeciwdziałać błędom sprawozdawczości w odniesieniu do obszarów i gatunków.
- (9) Należy zadbać o regularną ocenę planu, a w przypadku oceny wykazującej, że zasady kontroli odłowu nie są już zgodne z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami ryb, należy przy tym zagwarantować odpowiednie dostosowanie planu.
- (10) Do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) oraz (iv) rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego¹⁵, przedmiotowy plan powinien być planem odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa,¹⁶ jeżeli liczebność

¹³ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

¹⁴ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 56.

¹⁵ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

¹⁶ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

stada tarłowego jest niższa niż 130 % poziomu z roku 1982, który był rokiem nadzwyczaj licznego uzupełnienia populacji stada, lub planem zarządzania we wszystkich innych przypadkach. Liczebność stada tarłowego wynosząca 130 % poziomu z roku 1982 wyznacza biomasę referencyjną ostrożnego zarządzania.

- (11) Ustanawianie i przydział uprawnień do połowów oraz ustalanie biologicznych punktów odniesienia to środki o zasadniczym znaczeniu dla wspólnej polityki rybołówstwa, wywierające bezpośredni wpływ na sytuację społeczno-gospodarczą flot rybackich państw członkowskich. Rada powinna zastrzec sobie prawo do bezpośredniego egzekwowania uprawnień wykonawczych w odniesieniu do tych kwestii szczegółowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I PRZEDMIOT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia plan długoterminowy dotyczący zachowania zachodniego stada ostroboka i zarządzaniem nim (zwany dalej „planem”).

Artykuł 2

Zakres

Plan odnosi się do stada ostroboka występującego w wodach Wspólnoty Europejskiej i wodach międzynarodowych następujących obszarów ICES: IIa, IVa, Vb, VIa, VIb, VII a, b, c, e, f, g, h, j, k, VIIIa, b, c, d oraz e.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „ICES” oznacza Międzynarodową Radę Badań Morza, a „obszar ICES” – rejon połowów określony do celów statystycznych przez tę organizację;
- b) „ostrobok ze stada zachodniego” oznacza ostroboka pospolitego żyjącego w stadzie, o którym mowa w art. 2;
- c) „całkowite dopuszczalne połowy (TAC)” oznaczają ilość ostroboka z zachodniego stada, jaka może zostać złowiona i wyladowana co roku;

- d) „ogólny połów” oznacza ilość ostroboka z zachodniego stada usuniętą z morza, obejmującą obowiązujące całkowite dopuszczalne połowy oraz szacunkową ilość ryb odrzuconych, wyliczaną dla danego roku zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia;
- e) „wskaźnik liczebności ikry” oznacza szacunkową liczbę ikry ostroboka obliczaną na podstawie wyników przeprowadzanego co trzy lata międzynarodowego pomiaru ikry makreli i ostroboka w Atlantyku, podzieloną przez 10^{15} ;
- f) „ryby uwolnione do morza” oznaczają ryby złowione, a następnie uwolnione do morza przed wciągnięciem na pokład statku.

ROZDZIAŁ II CEL DŁUGOTERMINOWEGO ZARZĄDZANIA

Artykuł 4 **Cel planu**

Celem planu jest utrzymanie biomasy zachodniego stada ostroboka na poziomie gwarantującym zrównoważoną eksploatację jego zasobów przy zachowaniu maksymalnych połowów w perspektywie długoterminowej. W tym celu zasady kontroli odłowu powinny się opierać w równej mierze na opiniach wydawanych z zachowaniem zasady ostrożności w odniesieniu do przeciętnego poziomu uzupełnienia stada i na utrzymywanym ostatnio poziomie całkowitych dopuszczalnych połowów skorygowanym o czynnik odzwierciedlający najnowsze tendencje liczebności stada oparte na pomiarze wytwarzanej ikry.

ROZDZIAŁ III ZASADY ODŁOWU

Artykuł 5

Procedura ustalania TAC

1. Aby osiągnąć cel określony w art. 4, Rada, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i po konsultacji ze STECF, co roku podejmuje decyzję dotyczącą TAC w odniesieniu do ostroboka z zachodniego stada na kolejny rok.
2. Wartość całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) ustala się zgodnie z treścią niniejszego rozdziału.

Artykuł 6

Wyliczanie całkowitych dopuszczalnych połowów

1. Wielkość całkowitych dopuszczalnych połowów oblicza się przez odliczenie od ogólnego połowu, wyliczonego na podstawie art. 7 i 8, ilości ryb odpowiadającej

odrzutom, w tym ryb uwolnionych do morza, z lat poprzedzających rok, w którym przeprowadzono ostatnio naukową ocenę, zgodnie z szacunkami STECF.

2. W przypadku gdy STECF nie jest w stanie oszacować liczby ryb odpowiadającej odrzutom, w tym ryb uwolnionych do morza, z lat poprzedzających rok, w którym przeprowadzono ostatnio naukową ocenę, wielkość odliczana równa jest najwyższemu proporcjonalnemu poziomowi odrzutów, przy uwzględnieniu oszacowanej naukowo ilości ryb uwolnionych do morza w ciągu minionych 15 lat, jednak nie niższej niż 5 %.
3. W przypadku gdy wartości TAC oblicza się na podstawie ogólnego połowu wyliczonego wstępnie na podstawie art. 7 ust. 3, podlegają one następnie dostosowaniu w ciągu roku ich zastosowania do ostatecznego wyliczenia ogólnego połowu.

Artykuł 7

Wyliczenie ogólnego połowu na rok następujący po pomiarze ikry

1. W przypadku gdy ma być wyznaczony całkowity dopuszczalny połów na rok następujący po roku, w którym przeprowadzono pomiar ikry, ogólny całkowity połów wylicza się na podstawie następujących elementów:
 - a) współczynnika stałego wynoszącego 1,07; przy czym współczynnik ten odzwierciedla wzrost ogólnego połowu symulowanego przy zastosowaniu odpowiednich modeli matematycznych, służących uzyskaniu maksymalnego rocznego połowu bez uszczerbku dla realizacji celu, jakim jest maksymalne ograniczenie ryzyka gwałtownego spadku liczebności stada do bardzo niskiego poziomu;
 - b) całkowitego dopuszczalnego połowu ustalonego na rok, w którym przeprowadzono pomiar ikry, dalej nazywanego „TAC odniesienia”;
 - c) współczynnika ważenia ustalonego zgodnie z treścią załącznika, odzwierciedlającego tendencje w liczebności stada na podstawie wskaźnika pomiaru ikry;
 - d) minimalnej wielkości ogólnego połowu z uwzględnieniem szacunkowych odrzutów, wynoszącej 75 000 ton.
2. ogólny połów, określony w ust. 1, wylicza się zgodnie z następującym wzorem:
$$1,07 \times (75\,000 \text{ ton} + (\text{TAC odniesienia} \times \text{współczynnik ważenia}) / 2)$$
3. W przypadku gdy dostępny jest jedynie wstępny wskaźnik liczebności ikry, wielkość ogólnego połowu oblicza się na podstawie ust. 1 i 2 w oparciu o wstępną wartość wskaźnika, podlegającą następnie dostosowaniu w ciągu roku zastosowania odpowiedniego TAC do ostatecznego wyniku pomiaru ikry.

Artykuł 8

Wyliczenie ogólnego połowu na lata kolejne

1. W przypadku gdy ma być wyznaczony całkowity dopuszczalny połów na rok następujący po roku, w którym nie dokonywano pomiarów ikry, przyjmuje się ogólny połów równy wielkości ogólnego połowu wyliczonego na rok poprzedni.
2. Jeśli natomiast od ostatniego pomiaru ikry upłynęło więcej niż trzy lata, biorąc pod uwagę rok, na który wyznacza się całkowity dopuszczalny połów, ogólny połów zmniejsza się o 15 % – o ile STECF nie wyda opinii, że takie zmniejszenie byłoby niewłaściwe. W tym ostatnim przypadku wielkość ogólnego połowu jest równa wielkości ustalonej na rok poprzedni lub wyliczona przez zmniejszenie o niższą wartość zgodną z opinią STECF.

Artykuł 9

Przejściowe reguły określania całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC)

1. W przypadku gdy wyznacza się pierwszy całkowity dopuszczalny połów zgodnie z art. 6 i 7 na rok następujący po roku, w którym nie dokonywano pomiarów ikry, całkowity dopuszczalny połów wlicza się na podstawie przepisów wymienionych artykułów tak, jak gdyby ostatni pomiar ikry został przeprowadzony w roku poprzednim.
2. W przypadku gdy wykorzystywany dla ustalenia po raz pierwszy TAC poziom TAC odniesienia obejmował obszary inne niż wymienione w art. 2, TAC odniesienia oblicza się z uwzględnieniem aktualnych opinii naukowych dotyczących odpowiednich poziomów połowów lub – w braku takich opinii – ostatnich poziomów połowów dokonanych w obszarach ICES wymienionych w art. 2.

Artykuł 10

Dostosowanie środków

W przypadku gdy STECF uzna, że zgodnie z wskaźnikiem ikry zdefiniowanym w art. 3 lit. e) współczynnik ważenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c), lub też współczynnik stały, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), nie są już odpowiednie dla utrzymania niskiego ryzyka uszczuplenia zasobów przy maksymalnej wielkości połowów, Rada decyduje o nowych wartościach dla wymienionych elementów.

ROZDZIAŁ IV MONITOROWANIE I NADZÓR

Artykuł 11

Specjalne zezwolenie połowowe

1. Podejmujące połów ostroboka z zachodniego stada statki muszą się legitymować specjalnymi zezwoleniami połowowymi, wydawanym zgodnie z rozporządzeniem

Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych¹⁷.

2. Statki rybackie nieposiadające zezwolenia połowowego, o którym mowa w ust. 1, które znalazły się na jednym z obszarów ICES wyszczególnionych w art. 2 podczas rejsu połowowego, nie mogą w czasie tego rejsu prowadzić połowów ostroboka ani przechowywać jakichkolwiek ilości ryb tego gatunku.
3. Każde państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających specjalne zezwolenia, o których mowa w ust. 1, oraz udostępnia ten wykaz Komisji i innym państwom członkowskim, publikując go na swoich oficjalnych stronach internetowych.

Artykuł 12

Kontrole krzyżowe

1. Państwa członkowskie przeprowadzają w odniesieniu do ostroboka z zachodniego stada administracyjne kontrole krzyżowe oraz weryfikację danych, o jakich mowa w art. 19 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93. Szczególną uwagę należy zwrócić na możliwość wliczania osobników należących do innych, mniejszych gatunków pelagicznych do sprawozdawczości dotyczącej ostroboka lub odwrotnie.
2. W odniesieniu do statków wyposażonych w system monitorowania statków (VMS) państwa członkowskie, w oparciu o reprezentatywną próbę losową, sprawdzają, czy informacje otrzymane w ośrodkach monitorowania rybołówstwa odpowiadają informacjom o przeprowadzonych działaniach zawartym w dzienniku połowowym. Takie kontrole krzyżowe zapisywane są w formie danych komputerowych i przechowywane przez okres trzech lat. Szczególną wagę przykładają do spójności danych dotyczących obszarów obejmujących działania połowowe w obszarach, w których graniczą sąsiadujące ze sobą stada ostroboka, a mianowicie obszary ICES: VIIIc i IXa, IVa i IVb, VIIe i VIII.
3. Każde państwo członkowskie zamieszcza i udostępnia ogółowi obywateli, w szczególności na swojej oficjalnej stronie internetowej, dane kontaktowe do celów dostarczania dzienników połowowych i deklaracji wyładunkowych.

ROZDZIAŁ V DZIAŁANIA NASTĘPCZE

Artykuł 13

Ocena planu

Komisja – na podstawie opinii STECF i po konsultacjach z Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Zasobów Pelagicznych – ocenia oddziaływanie planu na ostroboka z zachodniego stada i połowy eksploatujące to stado najpóźniej w szóstym roku stosowania

¹⁷ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, s. 7.

niniejszego rozporządzenia, a następnie regularnie, po upływie każdego kolejnego okresu sześciu lat stosowania niniejszego rozporządzenia oraz, w odpowiednich przypadkach, proponuje stosowne środki w celu zmiany planu.

ROZDZIAŁ VI POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 14

Pomoc z Europejskiego Funduszu Rybackiego

1. W latach, w których szacowana naukowo liczebność stada tarłowego sięga przynajmniej 130 % poziomu zaobserwowanego w 1982 r., plan uznaje się za plan zarządzania w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.
2. W latach, w których szacowana naukowo liczebność stada tarłowego wynosi poniżej 130 % poziomu zaobserwowanego w 1982 r., plan uznaje się za plan odbudowy zasobów w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Sposób wyliczenia współczynnika ważenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c)

1. Współczynnik ważenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c), ustala się na podstawie nachylenia wyliczonego w sposób opisany poniżej, w pkt 2 niniejszego załącznika, w sposób następujący:
 - a) współczynnik ważenia wynosi 0, jeśli nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry jest mniejsze lub równe $-1,5$
 - b) współczynnik ważenia wynosi $1 - (-2/3 \times \text{nachylenie})$, jeśli nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry jest większe lub równe $-1,5$ i mniejsze niż 0
 - c) współczynnik ważenia wynosi $1 + (0,8 \times \text{nachylenie})$, jeśli nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry jest większe lub równe 0, a nie większe niż 0,5
 - d) współczynnik ważenia wynosi 1,4, jeśli nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry jest większe niż 0,5
2. Nachylenie krzywej wyników ostatnich trzech pomiarów ikry oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$(\text{wskaźnik liczebności ikry 3} - \text{wskaźnik liczebności ikry 1}) / 3 - 1,$

przy czym wskaźniki trzech ostatnich pomiarów ikry ustawia się w szeregu jako znaczniki 1, 2 i 3 na osi x układu współrzędnych, tak, aby wskaźnik najnowszego pomiaru ikry wyznaczał wskaźnik 3, a wskaźnik pomiaru ikry oszacowany sześć lat wcześniej – wskaźnik 1.